EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

من أصول عقيدة أهل السنة والجماعة

Min uṣūl ʿaqīdat Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah

Principii ale crezului Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah

Ṣāliḥ ibn Fawzān
al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Principii ale crezului Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah

من أصول عقيدة أهل السنة والجماعة

Min uṣūl ʿaqīdat Ahl al-Sunna wa-l-Ǧamāʿah

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: من أصول عقيدة أهل السنة والجماعة
Ediția I
Traducere în limba română © Institutul Tawhid, 2026.
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān, Min uṣūl ʿaqīdat Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah, textul arab în 27 de pagini.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
Grupul salvat: Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah 5
Denumirile grupului salvat și înțelesul lor 11
1 Credința în Allah, îngeri, cărți, trimiși, Ziua de Apoi și destin . 13
2 Credința: cuvânt, faptă și convingere 21
3 A nu-l declara necredincios pe un musulman fără un motiv care anulează Islamul 24
4 Ascultarea conducătorilor musulmani în ceea ce nu este păcat . 26
5 Interdicția răzvrătirii pentru abateri care nu ajung la necredință 28
6 Curăția inimilor și a cuvintelor față de Companionii Trimisului 29
7 Iubirea și apropierea față de familia Trimisului 31
8 Credința în darurile neobișnuite acordate celor apropiați de Allah 34
9 Urmarea Cărții și a Sunnei, lăuntric și exterior 35
Încheiere 37
Indice 40

Introducere

مقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor, Care ne-a călăuzit spre Islam:

﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ أَنْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ﴾

Nu am fi fost călăuziți dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit.
Coran, 7:43[1]

Îi cerem Lui, Cel fără de cusur, să ne țină statornici în el până la moarte, după cum spune Cel Preaînalt:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ﴾

O, voi, cei care credeți! Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El și să nu muriți decât fiind musulmani!
Coran, 3:102[2]

1 Sura al-Aʿrāf, versetul 43.
2 Sura Āl ʿImrān, versetul 102.

Și să nu ne abată inimile după ce ne-a călăuzit:

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾

Stăpânul nostru! Nu ne abate inimile după ce ne-ai călăuzit!
Coran, 3:8[3]

Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace Profetului nostru, modelului și iubitului nostru Muḥammad, Trimisul lui Allah, pe care El l-a trimis ca îndurare pentru lumi! Allah să fie mulțumit de Companionii săi drepți și curați, dintre emigranți și susținătorii lor din Medina, precum și de cei care îi urmează cu bunătate, cât se vor succeda noaptea și ziua!
Acestea sunt câteva cuvinte pe scurt despre crezul Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah. M-a îndemnat să le scriu dezbinarea și neînțelegerile trăite astăzi de comunitatea musulmană, vădite în mulțimea sectelor contemporane și a grupărilor diferite. Fiecare cheamă la propria doctrină și își laudă gruparea, încât musulmanul neștiutor a ajuns nedumerit: pe cine să urmeze și după cine să se călăuzească? Iar nemusulmanul care dorește să îmbrățișeze Islamul nu mai știe care este Islamul adevărat despre care a citit și a auzit: Islamul către care îndrumă Coranul și Sunna Profetului ﷺ, Islamul întruchipat de viața nobililor Companioni și urmat de generațiile cele mai vrednice. El vede însă Islamul, în mare parte, ca pe un nume fără realitate. Așa cum a spus un orientalist: *„Islamul este ascuns”* — adică de cei care se atribuie lui fără a-i întruchipa adevărul. Nu afirmăm aceasta despre Islam în întregime, fiindcă Allah, Cel fără de cusur, a garantat dăinuirea lui prin păstrarea Cărții Sale, după cum spune Cel Preaînalt:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ﴾

Noi am pogorât Pomenirea și Noi o vom păzi!
Coran, 15:9[4]

3 Sura Āl ʿImrān, versetul 8.
4 Sura al-Ḥijr, versetul 9.

Și prin dăinuirea unui grup de musulmani care îl aplică, îl păstrează și îl apără. Cel Preaînalt spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ﴾

O, voi, cei care credeți! Dacă vreunul dintre voi se leapădă de religia sa, Allah va aduce un neam pe care îl iubește și care Îl iubește, smerit față de credincioși, puternic față de necredincioși, care se străduiește pe calea lui Allah și nu se teme de mustrarea niciunui mustrător.

Coran, 5:54[5]

Cel Preaînalt spune și:

﴿وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا۟ أَمْثَٰلَكُم﴾

Dacă întoarceți spatele, El vă va înlocui cu un alt neam, iar aceia nu vor fi asemenea vouă.

Coran, 47:38[6]

Da, acesta este grupul despre care Trimisul ﷺ a spus: „Un grup din comunitatea mea va rămâne biruitor întru adevăr. Nu-i vor vătăma nici cei care îl părăsesc, nici cei care i se împotrivesc, până ce va veni porunca lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, în vreme ce ei vor fi tot astfel.”[7,8]

5 Sura al-Mā'idah, versetul 54.

6 Sura Muḥammad, versetul 38.

7 Al-Bukhārī, Cartea monoteismului (7022); Muslim, Cartea conducerii (1037); Aḥmad, 4/93.

8 Relatat de al-Bukhārī, 4/7460, 3641; și de Muslim, 5, partea 13, p. 65, 66, 67, cu comentariul lui al-Nawawī.

De aceea, ne revine îndatorirea să cunoaştem acest grup binecuvântat, care întruchipează Islamul adevărat — Allah să ne facă dintre el! — pentru ca acela care dorește să cunoască Islamul adevărat și pe adepții săi reali să-i cunoască, să le urmeze exemplul și să meargă alături de ei, iar nemusulmanul care dorește să îmbrățișeze Islamul să li se alăture.

Grupul salvat: Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah

الفرقة الناجية أهل السنة والجماعة

În vremea Trimisului lui Allah ﷺ, musulmanii alcătuiau o singură comunitate, după cum spune Cel Preaînalt:

﴿إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ﴾

Această comunitate a voastră este o singură comunitate, iar Eu sunt Stăpânul vostru; așadar, adorați-Mă!

Coran, 21:92[9]

De câte ori au încercat evreii și ipocriții să-i dezbine pe musulmani în vremea Trimisului lui Allah ﷺ, nu au izbutit! Ipocriții au spus:

﴿لَا تُنفِقُوا۟ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟﴾

Nu cheltuiți pentru cei de lângă Trimisul lui Allah, până ce se vor împrăștia!

Coran, 63:7[10]

9 Sura al-Anbiyāʾ, versetul 92.

10 Sura al-Munāfiqūn, versetul 7.

Allah le-a răspuns prin cuvintele Sale:

﴿وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾

Ale lui Allah sunt comorile cerurilor și ale pământului, însă ipocriții nu pricep.

Coran, 63:7[11]

Evreii au încercat să-i dezbine pe musulmani și să-i facă să se lepede de religia lor:

﴿وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

O parte dintre oamenii Cărții au spus: „Credeți, la începutul zilei, în ceea ce le-a fost pogorât celor care cred, iar la sfârșitul ei lepădați-vă, poate că se vor întoarce!”

Coran, 3:72[12]

11 Sura al-Munāfiqūn, versetul 7.

12 Sura Āl ʿImrān, versetul 72.

Însă planul nu a reușit, pentru că Allah l-a dezvăluit și l-a dat în vileag. Au încercat a doua oară, amintindu-le susținătorilor din Medina dușmănia și războaiele dintre ei înainte de Islam și versurile de batjocură pe care și le adresaseră. Allah le-a dezvăluit planul prin cuvintele Sale:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقًا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ كَٰفِرِينَ﴾

O, voi, cei care credeți! Dacă ascultați de o parte dintre cei cărora li s-a dat Cartea, ei vă vor întoarce la necredință după ce ați crezut.

Coran, 3:100[13]

Până la cuvintele Celui Preaînalt:

﴿يَوۡمَ تَبۡيَضُّ وُجُوهٞ وَتَسۡوَدُّ وُجُوهٞ﴾

În Ziua în care unele fețe se vor lumina, iar altele se vor întuneca.

Coran, 3:106[14]

Profetul ﷺ a venit la susținătorii din Medina, i-a povățuit și le-a amintit binecuvântarea Islamului și unirea lor prin el după dezbinare. Atunci și-au strâns mâinile și s-au îmbrățișat.[15] Planul evreilor a eșuat, iar musulmanii au rămas o singură comunitate. Allah Preaînaltul le-a poruncit să se unească întru adevăr și le-a interzis neînțelegerile și dezbinarea. Cel Preaînalt spune:

13 Sura Āl ʿImrān, versetul 100.

14 Sura Āl ʿImrān, versetul 106.

15 Vezi Tafsīr Ibn Kathīr, Allah să aibă milă de el, vol. 1; și Asbāb al-nuzūl de al-Wāḥidī, p. 149, 150.

﴿وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُوا۟ وَٱخْتَلَفُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ﴾

Nu fiți asemenea celor care s-au dezbinat și s-au certat după ce le-au venit dovezile limpezi!

Coran, 3:105[16]

Cel Preaînalt spune și:

﴿وَٱعْتَصِمُوا۟ بِحَبْلِ ٱللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا۟﴾

Țineți-vă cu toții strâns de funia lui Allah și nu vă dezbinați!

Coran, 3:103[17]

El, Cel fără de cusur, le-a rânduit să se adune pentru împlinirea actelor de adorare: rugăciunea, postul, pelerinajul și căutarea cunoașterii. Profetul ﷺ îi îndemna pe musulmani la unire și le interzicea dezbinarea și neînțelegerile. El ﷺ vestea ceea ce însemna îndemn la unire și interzicerea dezbinării: îi înștiința că această comunitate se va împărți în grupări, așa cum s-a întâmplat cu comunitățile dinaintea ei. El ﷺ a spus: „Cel care va trăi dintre voi va vedea multe neînțelegeri. Țineți-vă, așadar, de Sunna mea și de Sunna califilor bine călăuziți și îndrumați de după mine!”[18,19]

El ﷺ a mai spus: „Evreii s-au împărțit în șaptezeci și una de grupări, iar creștinii s-au împărțit în șaptezeci și două de grupări. Această comunitate se va împărți în șaptezeci și trei de grupări, toate în Foc, în afară de una.” Am întrebat: „Care este aceea, o,

16 Sura Āl ʿImrān, versetul 105.

17 Sura Āl ʿImrān, versetul 103.

18 Al-Tirmidhī, Cartea cunoașterii (2676); Abū Dāwūd, Cartea Sunnei (4607); Ibn Mājah, Introducere (44); Aḥmad, 4/126; al-Dārimī, Introducere (95).

19 Relatat de Abū Dāwūd, 5/4607; și de al-Tirmidhī, 5/2676, care a spus: „Acesta este un hadith ḥasan ṣaḥīḥ”; de imamul Aḥmad, 4/126, 127; și de Ibn Mājah, 1/43.

Trimis al lui Allah?" A spus: „Cea care urmează ceea ce urmez eu și Companionii mei astăzi."[20,21]

S-a petrecut ceea ce a vestit el ﷺ: comunitatea s-a dezbinat spre sfârșitul epocii Companionilor. Totuși, această dezbinare nu a afectat în mare măsură ființa comunității de-a lungul generațiilor celor mai vrednice, pe care Trimisul lui Allah ﷺ le-a lăudat spunând: „Cei mai buni dintre voi sunt cei din generația mea, apoi cei care îi urmează, apoi cei care îi urmează."[22,23] Relatatorul a spus: „Nu știu dacă a pomenit după generația sa două generații sau trei." Aceasta datorită numărului mare de învățați dintre specialiștii în hadith, comentatorii Coranului și juriștii islamici: învățații urmașilor Companionilor, ai celor care i-au urmat, cei patru imami și elevii lor; precum și datorită puterii statului islamic în acele generații. De aceea, gruparea potrivnică găsea o sancțiune care o ținea în frâu, prin argument și prin putere.

După trecerea generațiilor celor mai vrednice, musulmanii s-au amestecat cu adepții altor religii, potrivnice lor; au fost traduse în arabă științele popoarelor necredincioase, iar regii musulmani și-au luat în cercul apropiat oameni ai necredinței și rătăcirii, dintre care unii au devenit miniștri și sfetnici. Neînțelegerile s-au întețit, sectele și doctrinele s-au înmulțit și au fost elaborate concepții false. Acest lucru continuă până în vremea noastră și va continua cât va voi Allah.

Însă, laudă lui Allah, grupul salvat, Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah, a rămas strâns legat de Islamul adevărat, mergând pe el și

20 Al-Tirmidhī, Cartea credinței (2640); Abū Dāwūd, Cartea Sunnei (4596); Ibn Mājah, Cartea tulburărilor (3991); Aḥmad, 2/332.

21 Relatat de imamul al-Tirmidhī, 5/2641; de al-Ḥākim, în al-Mustadrak, 1/128, 129; de imamul al-Ājurrī, în al-Sharīʿah, p. 15, 16; de imamul Ibn Naṣr al-Marwazī, în al-Sunnah, p. 22, 23, ediția Muʾassasat al-Kutub al-Thaqāfiyyah, 1408 H; și de imamul al-Lālakāʾī, în Sharḥ uṣūl iʿtiqād Ahl al-Sunnah wa-l-Jamāʿah, 1, nr. 145–147.

22 Al-Bukhārī, Cartea mărturiilor (2508); Muslim, Virtuțile Companionilor (2535); al-Tirmidhī, Cartea tulburărilor (2222); al-Nasāʾī, Cartea jurămintelor și legămintelor (3809); Abū Dāwūd, Cartea Sunnei (4657); Aḥmad, 4/427.

23 Relatat de al-Bukhārī, 3/3650, 3651; și de Muslim, 6, partea 16, p. 86, 87, cu comentariul lui al-Nawawī.

chemând la el. Cu voia lui Allah, el va dăinui, adeverind ceea ce a vestit Profetul ﷺ despre rămânerea, continuitatea și statornicia lui. Aceasta este o binefacere de la Allah, Cel fără de cusur, pentru păstrarea acestei religii și pentru a aduce dovada împotriva celor încăpățânați.

Acest grup binecuvântat întruchipează ceea ce urmau Companionii — Allah să fie mulțumit de ei — alături de Trimisul ﷺ, în cuvinte, fapte și credință. După cum a spus el ﷺ: „Ei sunt cei care urmează ceea ce urmez eu și Companionii mei astăzi."[24,25] Ei sunt o rămășiță dreaptă dintre cei despre care Allah a spus:

﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ ٱلْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُوْلُوا۟ بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْفَسَادِ فِى ٱلْأَرْضِ﴾

De ce nu au fost, dintre generațiile de dinaintea voastră, oameni care păstraseră virtutea, care să oprească stricăciunea pe pământ?
Coran, 11:116[26]

24 Al-Tirmidhī, Cartea credinței (2641).
25 Sursele relatării au fost indicate anterior.
26 Sura Hūd, versetul 116.

Denumirile grupului salvat și înțelesul lor

أسماء الفرقة الناجية ومعناها

Deoarece acest grup este cel ferit de rătăcire, trebuie să-i cunoaștem denumirile și semnele, pentru a-l urma. El are denumiri însemnate, care îl deosebesc de celelalte grupări. Printre cele mai importante denumiri și semne se numără: grupul salvat, grupul sprijinit spre biruință și Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah. Înțelesul lor este următorul:

1. Grupul salvat: adică salvat de Foc. Profetul ﷺ l-a exceptat atunci când a pomenit grupările, spunând: „Toate în Foc, în afară de una."[27,28] Adică aceasta nu este în Foc.

2. El se ține strâns de Cartea lui Allah, de Sunna Trimisului Său și de calea celor dintâi înaintași dintre emigranți și susținătorii din Medina. Profetul ﷺ a spus despre el: „Ei sunt cei care urmează ceea ce urmez eu și Companionii mei astăzi."[29,30]

3. Adepții lui sunt Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah. Ei se disting prin două însușiri importante:

Prima însușire: se țin strâns de Sunna Trimisului ﷺ, devenind astfel oamenii ei, spre deosebire de celelalte grupări. Acestea se țin de părerile, dorințele și cuvintele propriilor conducători. Ele nu își iau numele de la Sunna, ci de la inovațiile și rătăcirile lor, precum qadariții și murjiʾiții, sau de la imamii lor,

27 Abū Dāwūd, Cartea Sunnei (4597); Aḥmad, 4/102; al-Dārimī, Cartea expedițiilor (2518).

28 Sursele relatării au fost indicate anterior.

29 Al-Tirmidhī, Cartea credinței (2641).

30 Sursele relatării au fost indicate anterior.

precum jahmiții, ori de la faptele lor urâte, precum rāfiḍiții și kharijiții.

A doua însușire: sunt oamenii unirii — al-Jamāʿah — deoarece se unesc întru adevăr și nu se dezbină, spre deosebire de celelalte grupări. Acestea nu se adună în jurul unui adevăr, ci își urmează dorințele, iar niciun adevăr nu le unește.

4. Grupul sprijinit spre biruință până la venirea Ceasului: pentru că a sprijinit religia lui Allah, iar Allah i-a dăruit biruință, după cum spune Cel Preaînalt:

﴿إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ﴾

Dacă Îl sprijiniți pe Allah, El vă va sprijini.
Coran, 47:7[31]

De aceea, Profetul ﷺ a spus despre el: „Nu-i vor vătăma nici cei care îl părăsesc, nici cei care i se împotrivesc, până ce va veni porunca lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, în vreme ce ei vor fi tot astfel."[32,33]

31 Sura Muḥammad, versetul 7.

32 Al-Bukhārī, Cartea virtuților (3442); Muslim, Cartea conducerii (1037); Aḥmad, 4/93.

33 Sursele relatării au fost indicate anterior.

1 Credința în Allah, îngeri, cărți, trimiși, Ziua de Apoi și destin

الإيمان بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر والإيمان بالقدر خيره وشره

Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah urmează principii statornice și limpezi în credință, fapte și purtare. Aceste principii însemnate sunt luate din Cartea lui Allah, din Sunna Trimisului Său ﷺ și din calea înaintașilor acestei comunități: Companionii, urmașii lor și cei care îi urmează cu bunătate. Ele se rezumă la cele ce urmează.

1. Credința în Allah înseamnă recunoașterea stăpânirii și a dumnezeirii Sale: recunoașterea celor trei forme ale monoteismului, credința în ele și aplicarea lor. Acestea sunt monoteismul stăpânirii, monoteismul adorării și monoteismul Numelor și Însușirilor.

Monoteismul stăpânirii înseamnă a-L socoti numai pe Allah unic în faptele Sale: creația, dăruirea hranei, aducerea la viață și la moarte; și a crede că El este Stăpânul și Posesorul tuturor lucrurilor. Monoteismul adorării înseamnă a-I dedica numai Lui faptele de adorare prin care robii se apropie de El, atunci când acestea sunt rânduite de Allah: ruga, teama, nădejdea, iubirea, jertfa, legământul, cererea de ajutor, căutarea ocrotirii și a izbăvirii, rugăciunea, postul, pelerinajul, cheltuirea pe calea lui Allah și tot ceea ce Allah a rânduit și a poruncit. Ei nu-I asociază lui Allah pe nimeni altcineva în acestea: nici înger, nici profet, nici om apropiat de Allah și nici pe altcineva.

Monoteismul Numelor și Însușirilor înseamnă afirmarea Numelor și Însușirilor pe care Allah Și le-a afirmat sau pe care Trimisul Său I le-a afirmat, și a-L socoti pe Allah departe de tot ceea ce El Însuși a negat despre Sine sau Trimisul Său a negat despre El, dintre defecte și lipsuri. Aceasta fără a le atribui un *„cum”*, fără asemănare cu făpturile, fără deformarea sensului, fără negare și fără interpretare care le abate de la înțeles. După cum spune Cel Preaînalt:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ﴾

Nu este nimic asemenea Lui, iar El este Cel care aude totul, Cel care vede totul.

Coran, 42:11[34]

Și după cum spune Cel Preaînalt:

﴿وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا﴾

Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase; chemați-L, așadar, prin ele!

Coran, 7:180[35]

2. Credința în îngeri înseamnă a crede în existența lor și că sunt făpturi dintre făpturile lui Allah, create de El din lumină. El i-a creat pentru adorarea Sa și pentru împlinirea poruncilor Sale în univers, după cum spune Cel Preaînalt:

34 Sura al-Shūrā, versetul 11.

35 Sura al-Aʿrāf, versetul 180.

﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ يَعْمَلُونَ﴾

Ci sunt robi cinstiți. Ei nu I-o iau înainte cu vorba și împlinesc porunca Lui.

Coran, 21:26-27[36]

﴿جَاعِلِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُو۟لِىٓ أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۚ يَزِيدُ فِى ٱلْخَلْقِ مَا يَشَآءُ﴾

El îi face pe îngeri trimiși cu câte două, trei sau patru aripi. El adaugă creației ceea ce voiește.

Coran, 35:1[37]

3. Credința în cărți înseamnă a crede în ele, în călăuzirea și lumina pe care le cuprind, și că Allah le-a pogorât trimișilor Săi spre călăuzirea oamenilor. Cele mai însemnate sunt cele trei cărți: Tora, Evanghelia și Coranul. Cea mai măreață dintre cele trei este Nobilul Coran, minunea cea mare. Cel Preaînalt spune:

36 Sura al-Anbiyāʾ, versetele 26–27.

37 Sura Fāṭir, versetul 1.

﴿قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾

Spune: „Dacă oamenii și djinnii s-ar aduna ca să aducă ceva asemenea acestui Coran, nu ar putea aduce ceva asemenea lui, chiar dacă s-ar ajuta unii pe alții."

Coran, 17:88[38]

Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah cred că acest Coran este Cuvântul lui Allah, pogorât, necreat — atât literele, cât și înțelesurile sale. Ei se deosebesc astfel de jahmiți și muʿtaziliți, care spun că întreg Coranul este creat, atât literele, cât și înțelesurile lui; precum și de ashʿariți și de cei asemenea lor, care spun că în Cuvântul lui Allah constau înțelesurile, pe când literele sunt create. Ambele afirmații sunt false. Cel Preaînalt spune:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٱسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ﴾

Dacă vreunul dintre politeiști îți cere ocrotire, ocrotește-l până ce va auzi Cuvântul lui Allah.

Coran, 9:6[39]

﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا۟ كَلَٰمَ ٱللَّهِ﴾

Ei vor să schimbe Cuvântul lui Allah.

Coran, 48:15[40]

Așadar, el este Cuvântul lui Allah, nu cuvântul altcuiva.

38 Sura al-Isrāʾ, versetul 88.

39 Sura al-Tawbah, versetul 6.

40 Sura al-Fatḥ, versetul 15.

4. Credința în trimiși înseamnă a crede în toți: în cei pe care Allah i-a numit și în cei pe care nu i-a numit, de la primul până la ultimul și pecetea lor, Profetul nostru Muḥammad — asupra lui și asupra lor fie cele mai alese binecuvântări și pacea!
Credința în trimiși, în general, este cuprinzătoare, iar credința în Profetul nostru Muḥammad ﷺ este amănunțită. Ea cuprinde credința că el este pecetea trimișilor și că nu mai este niciun profet după el. Cine nu crede acest lucru este necredincios.
Credința în trimiși înseamnă și a evita exagerarea ori neglijarea drepturilor lor, spre deosebire de evrei și creștini, care au exagerat în privința unora dintre trimiși, până când i-au făcut fii ai lui Allah. Cel Preaînalt spune:

﴿وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ ٱللَّهِ﴾

Evreii au spus: „'Uzayr este fiul lui Allah", iar creștinii au spus: „Mesia este fiul lui Allah."
Coran, 9:30[41]

41 Sura al-Tawbah, versetul 30.

Sufiții și filosofii au nesocotit drepturile trimișilor, i-au înjosit și i-au pus pe imamii lor mai presus de ei. Păgânii și ateii i-au tăgăduit pe toți trimișii. Evreii i-au tăgăduit pe ʿĪsā și pe Muḥammad — asupra amândurora fie binecuvântările și pacea! — iar creștinii l-au tăgăduit pe Muḥammad. Cine crede în unii dintre ei și îi tăgăduiește pe alții îi tăgăduiește pe toți. Cel Preaînalt spune:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا۟ بَيْنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا۟ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ حَقًّا﴾

Cei care nu cred în Allah și în trimișii Săi, care vor să facă deosebire între Allah și trimișii Săi, care spun: „Credem în unii și nu credem în alții" și vor să urmeze o cale între acestea — aceia sunt necredincioșii cu adevărat.

Coran, 4:150-151[42]

Cel Preaînalt spune și:

﴿لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ﴾

Nu facem deosebire între niciunul dintre trimișii Lui.

Coran, 2:285[43]

5. Credința în Ziua de Apoi înseamnă a crede în tot ceea ce va fi după moarte, despre care Allah și Trimisul Său ne-au înștiințat: chinul și desfătarea din mormânt, învierea din morminte, adunarea oamenilor, socoteala, cântărirea faptelor, înmânarea cărților faptelor în dreapta sau în stânga, Podul,

42 Sura al-Nisāʾ, versetele 150–151.

43 Sura al-Baqarah, versetul 285.

Paradisul și Focul. Înseamnă și a ne pregăti pentru acestea prin fapte bune, părăsirea faptelor rele și căința pentru ele. Materialiștii care cred doar în această lume și politeiștii au tăgăduit Ziua de Apoi. Evreii și creștinii nu au crezut în ea în chipul drept cerut, deși au recunoscut că va veni:

﴿وَقَالُواْ لَن يَدْخُلَ ٱلْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ﴾

Ei au spus: „Nu va intra în Paradis decât cel care este evreu sau creștin.”

Coran, 2:111[44]

﴿قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ﴾

Ei au spus: „Focul nu ne va atinge decât un număr mic de zile.”

Coran, 3:24[45]

6. Credința în destin înseamnă a crede că Allah a cunoscut orice lucru: ceea ce a fost și ceea ce va fi, și că a rânduit acestea în Tabla Păstrată. Tot ceea ce se petrece — bine și rău, necredință și credință, ascultare și neascultare — Allah a voit, a rânduit și a creat. El iubește ascultarea și urăște neascultarea. Robii au putere asupra faptelor lor, alegere și voință în ceea ce fac, fie ascultare, fie neascultare; însă acestea se află sub voința și hotărârea lui Allah. Această credință se deosebește de a jabriților, care spun că robul este silit în faptele sale și nu are alegere; precum și de a qadariților, care spun că robul are o voință independentă și că își creează singur fapta, în afara voinței și hotărârii lui Allah. Allah a răspuns ambelor grupări prin cuvintele Celui Preaînalt:

44 Sura al-Baqarah, versetul 111.

45 Sura Āl ʿImrān, versetul 24.

﴿وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ﴾

Voi nu voiți decât dacă voiește Allah.
Coran, 81:29[46]

El a afirmat astfel o voință a robului, ca răspuns celor exagerați dintre jabriți, și a făcut-o dependentă de voința lui Allah, ca răspuns qadariților care o neagă pe aceasta. Credința în destin îi aduce robului răbdare în nenorociri și îl îndepărtează de păcate și de nenorociri. Îl îndeamnă totodată la faptă și îl îndepărtează de neputință, teamă și lene.

46 Sura al-Takwīr, versetul 29.

2 Credința: cuvânt, faptă și convingere

الإيمان قول وعمل واعتقاد يزيد بالطاعة وينقص بالمعصية

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah face parte credința că īmān-ul cuprinde cuvânt, faptă și convingere, că sporește prin ascultare și scade prin neascultare. Credința nu este cuvânt și faptă fără convingere, căci aceasta este credința ipocriților. Nici nu este numai cunoaștere fără cuvânt și faptă, căci aceasta este credința necredincioșilor tăgăduitori. Cel Preaînalt spune:

﴿وَجَحَدُواْ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾

Le-au tăgăduit, cu nedreptate și îngâmfare, deși sufletele lor erau încredințate de ele.

Coran, 27:14[47]

Cel Preaînalt spune și:

﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾

Ei nu pe tine te socotesc mincinos, ci nedrepții tăgăduiesc semnele lui Allah.

Coran, 6:33[48]

47 Sura al-Naml, versetul 14.

48 Sura al-Anʿām, versetul 33.

Cel Preaînalt spune:

﴿وَعَادًا وَثَمُودَاْ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ
ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُواْ مُسْتَبْصِرِينَ﴾

Și pe ʿĀd și Thamūd! Din locuințele lor vi s-a făcut limpede [soarta lor]. Satana le-a împodobit faptele și i-a abătut de la cale, deși aveau discernământ.

Coran, 29:38[49]

Credința nu este nici numai convingere, ori cuvânt și convingere fără faptă, căci aceasta este credința murji'ților. Allah Preaînaltul numește adesea faptele *„credință”*. Cel Preaînalt spune:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٱلَّذِينَ
يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾

Credincioșii sunt numai cei ale căror inimi se înfioară când este pomenit Allah, a căror credință sporește când li se recită versetele Sale și care se încred în Stăpânul lor; cei care împlinesc rugăciunea și cheltuiesc din ceea ce le-am dăruit. Aceștia sunt credincioșii cu adevărat.

Coran, 8:2-4[50]

49 Sura al-ʿAnkabūt, versetul 38.

50 Sura al-Anfāl, versetele 2–4.

Cel Preaînalt spune și:

﴿وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمْ﴾

Allah nu avea să vă lase credința să se piardă.
Coran, 2:143[51]

Adică rugăciunea voastră îndreptată spre Bayt al-Maqdis: El a numit rugăciunea *„credință”*.

51 Sura al-Baqarah, versetul 143.

3 A nu-l declara necredincios pe un musulman fără un motiv care anulează Islamul

عدم تكفير أحد من المسلمين إلا بارتكاب ناقض من نواقض الإسلام

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah face parte faptul că nu declară necredincios niciun musulman decât dacă săvârșește ceva dintre lucrurile care anulează Islamul. În privința păcatelor mari care sunt mai prejos de asocierea de părtași lui Allah și pentru care nu există o dovadă a necredinței celui care le săvârșește — spre deosebire, de pildă, de părăsirea rugăciunii din lene — ei nu îl declară necredincios pe făptuitor, ci îl socotesc păcătos, cu o credință scăzută. Dacă nu se căiește de ele, rămâne sub voința lui Allah: dacă El voiește, îl iartă, iar dacă voiește, îl pedepsește, însă nu va rămâne veșnic în Foc. Cel Preaînalt spune:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ﴾

Allah nu iartă să I se asocieze părtași, însă iartă ceea ce este mai prejos de aceasta cui voiește.

Coran, 4:48[52]

52 Sura al-Nisāʾ, versetul 48.

În această privință, calea Ahl al-Sunna este una de mijloc între kharijiți, care îl declară necredincios pe cel care săvârșește un păcat mare, chiar dacă acesta nu ajunge la necredință, și murji'iți, care spun că el este un credincios cu credință deplină. Aceștia spun că neascultarea nu vătămează în prezența credinței, după cum ascultarea nu folosește în prezența necredinței.

4 Ascultarea conducătorilor musulmani în ceea ce nu este păcat

وجوب طاعة ولاة أمور المسلمين ما لم يأمروا بمعصية

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah face parte obligația de a asculta de conducătorii musulmanilor câtă vreme nu poruncesc un păcat. Dacă poruncesc un păcat, nu este îngăduită ascultarea lor în acel lucru, dar ascultarea în bine rămâne valabilă în celelalte privințe. Aceasta pentru a împlini cuvintele Celui Preaînalt:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْ﴾

O, voi, cei care credeți! Ascultați de Allah, ascultați de Trimis și de cei învestiți cu autoritate dintre voi!

Coran, 4:59[53]

Și cuvintele Profetului ﷺ: „Vă îndemn să vă temeți de Allah, să auziți și să ascultați, chiar dacă ar fi pus peste voi un rob."[54,55]

Ei consideră că neascultarea conducătorului musulman este neascultare față de Trimisul ﷺ, potrivit cuvintelor sale ﷺ: „Cel

53 Sura al-Nisāʾ, versetul 59.

54 Al-Tirmidhī, Cartea cunoașterii (2676); Ibn Mājah, Introducere (44); Aḥmad, 4/126; al-Dārimī, Introducere (95).

55 Fragment din hadithul lui al-ʿIrbāḍ ibn Sāriyah despre povățuirea Companionilor de către Profet.

care ascultă de conducător ascultă de mine, iar cel care nu ascultă de conducător nu ascultă de mine."[56,57]

Ei consideră că se împlinește rugăciunea în spatele lor și jihadul alături de ei, se face rugă pentru îndreptarea și statornicia lor și li se oferă sfat sincer.

56 Al-Bukhārī, Cartea jihadului și a expedițiilor (2797); Muslim, Cartea conducerii (1835); al-Nasā'ī, Cartea jurământului de credință (4193); Ibn Mājah, Cartea jihadului (2859); Aḥmad, 2/387.

57 Relatat de al-Bukhārī, 4/7137; și de Muslim, 4, partea 12, p. 223, cu comentariul lui al-Nawawī.

5 Interdicția răzvrătirii pentru abateri care nu ajung la necredință

تحريم الخروج على ولاة أمور المسلمين إذا ارتكبوا مخالفة دون الكفر

Dintre principiile Ahl al-Sunna face parte interdicția răzvrătirii împotriva conducătorilor musulmani dacă aceștia săvârșesc o abatere care nu ajunge la necredință. Aceasta datorită poruncii Profetului ﷺ de a asculta de ei în ceea ce nu este păcat, câtă vreme nu se ivește din partea lor o necredință vădită. Ei se deosebesc de muʿtaziliți, care cer răzvrătirea împotriva imamilor dacă aceștia săvârșesc un păcat mare, chiar dacă nu este necredință, și socotesc aceasta parte din poruncirea binelui și oprirea răului. În realitate, această faptă a muʿtaziliților este unul dintre cele mai mari rele, din pricina marilor primejdii pe care le aduce: dezordine, stricarea rânduielii, dezbinarea și dominarea de către dușmani.

6 Curăția inimilor și a cuvintelor față de Companionii Trimisului

سلامة قلوبهم وألسنتهم لأصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah face parte păstrarea inimilor și a limbilor curate față de Companionii Trimisului lui Allah ﷺ. Astfel i-a descris Allah Preaînaltul când, după ce i-a pomenit și lăudat pe emigranți și pe susținătorii din Medina, a spus:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

Cei care au venit după ei spun: „Stăpânul nostru! Iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre ură împotriva celor care au crezut! Stăpânul nostru! Tu ești Blând și Îndurător!”

Coran, 59:10[58]

58 Sura al-Ḥashr, versetul 10.

Ei pun în practică și cuvintele sale ﷺ: „Nu-i insultați pe Companionii mei! Pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu! Dacă vreunul dintre voi ar cheltui aur cât muntele Uḥud, nu ar ajunge nici la un mudd din ceea ce au cheltuit ei, și nici măcar la jumătatea lui."[59,60] Ei se deosebesc de inovatorii rāfiḍiți și kharijiți, care îi insultă pe Companioni și le tăgăduiesc virtuțile.

Ahl al-Sunna consideră că, după Trimisul lui Allah ﷺ, califul a fost Abū Bakr, apoi ʿUmar, apoi ʿUthmān, apoi ʿAlī — Allah să fie mulțumit de ei toți. Cine contestă califatul vreunuia dintre ei este mai rătăcit decât măgarul din gospodăria lui, fiindcă se împotrivește textelor și consensului asupra califatului lor în această ordine.

59 Al-Bukhārī, Cartea virtuților (3470); Muslim, Virtuțile Companionilor (2541); al-Tirmidhī, Cartea virtuților (3861); Abū Dāwūd, Cartea Sunnei (4658); Ibn Mājah, Introducere (161); Aḥmad, 3/55.

60 Relatat de al-Bukhārī, 3/3673; și de Muslim, 6, partea 16, p. 92, 93, cu comentariul lui al-Nawawī.

7 Iubirea și apropierea față de familia Trimisului

محبة أهل بيت رسول الله صلى الله عليه وسلم وتوليهم

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah face parte iubirea familiei Trimisului lui Allah ﷺ și apropierea față de ea, punând în practică îndemnul său ﷺ: „Vă amintesc de Allah în privința familiei mele!”[61,62]
Din familia sa fac parte soțiile lui, mamele credincioșilor — Allah să fie mulțumit de ele și să le mulțumească. După ce li S-a adresat prin cuvintele Sale:

﴿يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ﴾

O, soții ale Profetului!
Coran, 33:32[63]

61 Muslim, Virtuțile Companionilor (2408); Aḥmad, 4/367; al-Dārimī, Virtuțile Coranului (3316).

62 Relatat de Muslim, 5, partea 15, p. 180, cu comentariul lui al-Nawawī; de imamul Aḥmad, 4/366, 367; și de Ibn Abī ʿĀṣim, în al-Sunnah, nr. 1551, p. 629.

63 Sura al-Aḥzāb, versetul 32.

Allah Preaînaltul le-a oferit povețe și le-a făgăduit răsplată măreață:

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾

Allah voiește să îndepărteze de la voi întinarea, o, familie a Casei, și să vă curățească pe deplin.

Coran, 33:33[64]

În privința familiei Casei, temeiul îl constituie rudele Profetului ﷺ, iar aici sunt avuți în vedere, în mod special, cei drepți dintre ei. Rudele sale care nu sunt drepte nu au însă acest drept, precum unchiul său Abū Lahab și cei asemenea lui. Cel Preaînalt spune:

﴿تَبَّتْ يَدَآ أَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ﴾

Să piară mâinile lui Abū Lahab și să piară și el!

Coran, 111:1[65]

Simpla înrudire cu Trimisul ﷺ sau atribuirea la el, fără dreptate în religie, nu-i folosește cu nimic omului înaintea lui Allah. El ﷺ a spus: „O, neam al Qurayshului! Răscumpărați-vă sufletele! Nu vă pot fi de niciun folos înaintea lui Allah. O, ʿAbbās, unchi al Trimisului lui Allah! Nu-ți pot fi de niciun folos înaintea lui Allah. O, Șafiyyah, mătușă a Trimisului lui Allah! Nu-ți pot fi de niciun folos înaintea lui Allah. O, Fāțimah, fiica lui Muḥammad! Cere-mi din averea mea ceea ce voiești; nu-ți pot fi de niciun folos înaintea lui Allah."[66,67]

64 Sura al-Aḥzāb, versetul 33.

65 Sura al-Masad, versetul 1.

66 Al-Bukhārī, Cartea testamentelor (2602); Muslim, Cartea credinței (206); al-Nasāʾī, Cartea testamentelor (3646); Aḥmad, 2/350; al-Dārimī, Cartea duioșiei inimii (2732).

Rudele drepte ale Trimisului au din partea noastră dreptul la cinstire, iubire și respect. Nu ne este îngăduit să exagerăm în privința lor, apropiindu-ne de ei prin vreun act de adorare sau crezând că aduc folos ori vătămare în afara lui Allah. Allah, Cel fără de cusur, îi spune Profetului Său ﷺ:

﴿قُلْ إِنِّي لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾

Spune: „Eu nu stăpânesc pentru voi nici vătămare, nici călăuzire."
Coran, 72:21[68]

﴿قُلْ لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ لَٱسْتَكْثَرْتُ مِنَ ٱلْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُ﴾

Spune: „Eu nu stăpânesc pentru mine nici folos, nici vătămare, decât ceea ce voiește Allah. Dacă aș cunoaște cele nevăzute, aș avea din belșug bine și răul nu m-ar atinge."
Coran, 7:188[69]

Dacă astfel este Trimisul ﷺ, atunci cum ar putea fi altcineva altfel? Credința pe care o au unii dintre cei care se atribuie familiei Trimisului este o credință falsă.

67 Relatat de al-Bukhārī, 3, nr. 4771, și 2/2753; și de Muslim, 1, partea 3, p. 80, 81, cu comentariul lui al-Nawawī.

68 Sura al-Jinn, versetul 21.

69 Sura al-Aʿrāf, versetul 188.

8 Credința în darurile neobișnuite acordate celor apropiați de Allah

التصديق بكرامات الأولياء

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah face parte credința în karāmāt, darurile neobișnuite acordate celor apropiați de Allah: fapte ieșite din rânduiala obișnuită pe care Allah le săvârșește prin unii dintre ei, spre cinstirea lor. Cartea și Sunna dovedesc aceasta.

Muʿtaziliții și jahmiții le-au tăgăduit existența, deși este un fapt cunoscut. Totuși, trebuie să știm că unii oameni din vremea noastră s-au rătăcit în privința acestor daruri și au exagerat, până când au inclus în ele ceea ce nu ține de ele: șarlatania, faptele vrăjitorilor, ale diavolilor și ale impostorilor. Deosebirea dintre karāmah și șarlatanie este limpede: karāmah este ceea ce se petrece prin robii drepți ai lui Allah, pe când șarlatania se petrece prin vrăjitori, necredincioși și atei, cu scopul de a-i rătăci pe oameni și de a le lua banii. Karāmah are drept cauză ascultarea, în vreme ce șarlatania are drept cauză necredința și păcatele.

9 Urmarea Cărții și a Sunnei, lăuntric și exterior

اتباع ما جاء في كتاب الله أو سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم باطنا وظاهرا

Dintre principiile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah în folosirea dovezilor face parte urmarea celor venite în Cartea lui Allah și în Sunna Trimisului Său ﷺ, lăuntric și exterior; urmarea căii Companionilor, în general, dintre emigranți și susținătorii din Medina, și a califilor bine călăuziți, în special. Profetul ﷺ a îndemnat la aceasta prin cuvintele sale: „Țineți-vă de Sunna mea și de Sunna califilor bine călăuziți!”[70,71]

70 Al-Tirmidhī, Cartea cunoașterii (2676); Ibn Mājah, Introducere (44); Aḥmad, 4/126; al-Dārimī, Introducere (95).

71 Sursele relatării au fost indicate anterior.

Ei nu pun vorba nimănui înaintea Cuvântului lui Allah și a cuvintelor Trimisului Său. De aceea sunt numiți oamenii Cărții și ai Sunnei. După Cartea lui Allah și Sunna Trimisului Său, ei se sprijină pe consensul învățaților comunității. Acesta este al treilea temei pe care se bizuie, după primele două: Cartea și Sunna. Iar ceea ce oamenii discută în contradictoriu readuc la Carte și la Sunnă, împlinind cuvintele Celui Preaînalt:

﴿فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا﴾

Dacă aveți o neînțelegere în privința unui lucru, readuceți-l la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu urmări mai bune.

Coran, 4:59[72]

Ei nu socotesc pe nimeni lipsit de greșeală în afară de Trimisul lui Allah ﷺ și nu se țin cu părtinire de părerea cuiva decât în măsura în care aceasta corespunde Cărții și Sunnei. Cred că învățatul care depune efort de judecată poate greși sau poate nimeri adevărul. Nu admit un asemenea efort decât din partea celui care îndeplinește condițiile cunoscute învățaților. Ei nu condamnă în chestiunile în care un asemenea efort este îngăduit. Neînțelegerile dintre ei în aceste chestiuni nu aduc dușmănie și ruperea legăturilor, așa cum fac fanaticii și adepții inovațiilor. Dimpotrivă, se iubesc, se sprijină și împlinesc rugăciunea unii în spatele altora, chiar dacă au păreri diferite în unele chestiuni secundare. Adepții inovațiilor, însă, îi dușmănesc, îi declară rătăciți sau necredincioși pe cei care li se împotrivesc.

72 Sura al-Nisāʾ, versetul 59.

Încheiere

الخاتمة

Pe lângă aceste principii amintite mai înainte, ei se împodobesc cu însușiri mărețe, care întregesc crezul. Printre cele mai însemnate dintre aceste însușiri se numără următoarele:

În primul rând: ei poruncesc binele și opresc răul potrivit cerințelor Legii islamice, împlinind cuvintele Celui Preaînalt:

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ﴾

Voi sunteți cea mai bună comunitate adusă la iveală pentru oameni: porunciți binele, opriți răul și credeți în Allah.

Coran, 3:110[73]

Și împlinind cuvintele Profetului ﷺ: „Cel dintre voi care vede un rău să-l schimbe cu mâna sa; dacă nu poate, atunci cu limba sa; iar dacă nu poate, atunci cu inima sa, și aceasta este cea mai slabă treaptă a credinței."[74,75]

Am spus *„potrivit cerințelor Legii islamice"* spre deosebire de muʿtaziliți, care scot poruncirea binelui și oprirea răului din limitele cerute de Legea islamică. Ei consideră că poruncirea binelui și oprirea răului înseamnă răzvrătirea împotriva conducătorilor musulmani dacă aceștia săvârșesc un păcat, chiar

73 Sura Āl ʿImrān, versetul 110.

74 Muslim, al-Īmān (49); al-Tirmidhī, al-Fitan (2172); al-Nasāʾī, al-Īmān wa-sharāʾiʿuhu (5009); Abū Dāwūd, al-Ṣalāh (1140); Ibn Mājah, al-Fitan (4013); Aḥmad, 3/10.

75 Relatat de Muslim (1, partea a 2-a, pp. 22–25, cu comentariul lui al-Nawawī), de la Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el.

dacă acesta nu ajunge la necredință. Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah consideră că trebuie să le dea sfat în această privință, fără să se răzvrătească împotriva lor, pentru a păstra unitatea și a se feri de dezbinare și neînțelegere.

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah, Allah să aibă milă de el, a spus: „Aproape că nu se cunoaște vreun grup care să se fi răzvrătit împotriva unui deținător al puterii fără ca răul produs prin răzvrătirea sa să fie mai mare decât răul pe care urmărea să-l înlăture."[76]

În al doilea rând: printre însușirile Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah se află grija de a îndeplini riturile Islamului, precum rugăciunea de vineri și rugăciunea în congregație, spre deosebire de adepții inovațiilor și de ipocriții care nu îndeplinesc rugăciunea de vineri și rugăciunea în congregație.

În al treilea rând: printre însușirile lor se află faptul că dau sfat sincer fiecărui musulman și se ajută în bine și în evlavie, împlinind cuvintele Profetului ﷺ: „Religia este sinceritate și sfat sincer." Am întrebat: „Față de cine?" El a răspuns: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de oamenii de rând dintre ei."[77,78]

Și cuvintele sale ﷺ: „Credinciosul este pentru credincios asemenea unei clădiri ale cărei părți se întăresc una pe alta."[79,80]

În al patrulea rând: printre însușirile lor se află statornicia în împrejurările de încercare: răbdarea în necaz, recunoștința în bunăstare și mulțumirea față de hotărârea amară a destinului.

---

76 Majmūʿ al-fatāwā, 28/179–180.

77 Muslim, al-Īmān (55); al-Nasāʾī, al-Bayʿah (4197); Abū Dāwūd, al-Adab (4944); Aḥmad, 4/102.

78 Relatat de Muslim (1, partea a 2-a, pp. 36–37, cu comentariul lui al-Nawawī); Abū Dāwūd (5/4944); al-Nasāʾī (7/4197, 4198); Imām Aḥmad (4/102), de la Tamīm al-Dārī, Allah să fie mulțumit de el.

79 Al-Bukhārī, al-Ṣalāh (467); Muslim, al-Birr wa-l-ṣilah wa-l-ādāb (2585); al-Tirmidhī, al-Birr wa-l-ṣilah (1928); al-Nasāʾī, al-Zakāh (2560); Aḥmad, 4/405.

80 Al-Bukhārī, 4, nr. 6026; Muslim, 6, partea a 16-a, p. 139, cu comentariul lui al-Nawawī.

În al cincilea rând: printre însușirile lor se află împodobirea cu virtuți alese și fapte frumoase, bunătatea față de părinți, păstrarea legăturilor de rudenie și purtarea bună cu vecinii. Ei opresc lăudăroșenia, trufia, nedreptățirea, asuprirea și ridicarea deasupra oamenilor, împlinind cuvintele Celui Preaînalt:

﴿وَٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُشۡرِكُواْ بِهِۦ شَيۡـٔٗاۖ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنٗا وَبِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱلۡجَارِ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡجَارِ ٱلۡجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلۡجَنۢبِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخۡتَالٗا فَخُورًا﴾

Adorați-L pe Allah și nu-I asociați nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu cei sărmani, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu însoțitorul de alături, cu drumețul și cu cei aflați în stăpânirea voastră! Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.

Coran, 4:36[81]

Și împlinind cuvintele Profetului ﷺ: „Credincioșii cu cea mai deplină credință sunt cei cu cea mai bună purtare."[82,83]

Îi cerem lui Allah, Atotputernicul și Mărețul, să ne facă dintre ei, prin bunăvoința și generozitatea Sa, și să nu ne abată inimile după ce ne-a călăuzit. Allah să trimită binecuvântări și pace asupra Profetului nostru Muḥammad, a familiei sale și a tuturor Companionilor săi.

81 Sura al-Nisāʾ, versetul 36.

82 Al-Tirmidhī, al-Raḍāʿ (1162); Aḥmad, 2/250; al-Dārimī, al-Riqāq (2792).

83 Relatat de Imām Aḥmad (13, nr. 7396, ediția Shākir); al-Tirmidhī (3/1162); Abū Dāwūd (5/4682), a cărui formulare este redată aici; și al-Haythamī, în Mawārid al-ẓamʾān, nr. 1311–1926.

Indice

adorare 8, 14, 33
Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah 2, 10, 11, 13, 16, 21, 24, 26, 29, 31, 34, 36, 38
Companioni 2, 30
conducători 12
credință 10, 13, 19, 22, 23, 24, 25, 30, 33, 39
destin 19, 20
purtare 13, 39
Sunna 2, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 34, 36, 38

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Min uṣūl ʿaqīdat Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah

Principii ale crezului Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah

O prezentare concisă a principiilor crezului Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah: temeliile credinței, urmarea Cărții și a Sunnei, locul Companionilor și al familiei Profetului și însușirile care întregesc buna credință și purtare.

Autor: Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro